Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ducabis et bibes: Nũ
quid grãm habet suo
illi quia fecit que ei im
perauerat: Non puto.
Sic et uos cum fecitis
oña que p̃cepta sũt vo
bis dicite. Serui inuti
les sumus: quod debu
imus facere nõ fecimus.

Dnica. ij. l. b. Johis a.

Frãtres: Nolite mira
ri: si odit vos mũ
dus. Nos scimus qm tr̃a
slati sumus de morte ad
vitam: qm diligimus
frres. Qui non diligit
manet in morte. Omis
qui odit frem suũ ho
micida est. Et scitis q
omis homicida nõ het
vitam eternam in se ma
nentẽ. In hoc cognouim
mus caritatem dei: qm
ille p nobis aiam suã
posuit: et nos dẽmus
animas pro frtibus po
nere. Qui habuerit sub
stantiam mũdi et vidit
frem suũ necessitatem
patientẽ et clauserit
viscera sua ab eo: quo
mõ caritas dei manet i
eo: Filioli mei non di
ligamus ore neq; lin
gua. sed opr et vitate.
In illo t. d. t. d. S. Luca.

Parabolam hanc. Hõi
dam fecit cenã magnã
et vocauit multos. Et
misit seruũ suũ hora
cene dicere invitatis vt
venirent: quia iam pa
ta sũt omnia. Et cepunt
simul omis excusare. Pri
mus dixit illi. Villam
emi. et necesse hẽo ex
re et videre illam. Ro
go te: habe me excusa
tum. Et alter dixit. Iu
ga boum emi qnq; et
eo probare illa. Rogo te
habe me excusatũ. Et
alius dixit. Vxorem
duxi et ideo nõ possũ